

EMPERYALİZMİN YENİ ADI : GLOBALLEŞME (Küreselleşme !) YA DA YENİ DÜNYA DÜZENİ (?) VE YENİDEN ISITILAN NÜKLEER SANTRALLAR.

Necati İPEK

EMO Ankara Şubesi Yönetim Kurulu Başkanı
necati.ipek@emo.org.tr

2 1. Yüzyıla savaş, yıkım, şiddet, yoksulluk, açlık, sefalet, işsizlik ve çaresizlik örnekleri ile dolu bir altüst oluşla başladık. 20. yüzyılda zaferini ilan eden ABD emperyalizmi, kendi iç çelişkilerinin hesabını askeri, politik, ekonomik platformlardaki egemenliği ve tek taraflı askeri gücünü kullanarak, tüm insanlığa ödetiyor. Sovyetlerin dağılması ile sona eren soğuk savaş sonrası benimsenen Brzezinski Doktrini, her ülkeye bir “yaşam alanı” tanıyordu. Ancak bir şartla; ABD hegemonyasını kabul etmek ve ABD'nin stratejik çıkarlarına uyumlu hareket etmek. Bu şarta zorluk çıkaran ülkeler ise, Kosova ve Bosna operasyonlarında örneğini bulan, “insani müdahale hakkı” (!) gerekçesiyle cezalandırılması gereken ülke konumuna düşecekti.

11 Eylül'le birlikte yürürlüğe giren Bush Doktrini “Bir ülkenin terörist ilan edilmesi ve ABD'nin bu ülkeye müdahale hakkı görmesi için o ülkede “hoşa gitmeyen faaliyetler, akımlar, örgütlenmeler bulunması”nı yeterli görüyor ve Irak işgalinde olduğu gibi “kitle imha silahları” kurgusuyla bir “önleyici vuruş” ile müdahale hakkını (?) kullanıyor.

ABD, Irak işgali ile birlikte artık Avrupa'nın, Japonya'nın veya yarın başkalarının pay isteyebileceği “sömürme hakkına” rıza göstermeyeceğini, iradelerine doğrudan el koyarak diğer devletleri yönetmek, Irakta olduğu gibi o ülkenin politik ve ekonomik yaşamını belirlemek istediğini gösteriyor.

Artık ABD iktidarında, Savunma Bakanı Rumsfeld'in, Başkan Yardımcısı Cheney'in ve tabii ki Başkan Bush'un desteğini alan yeni muhafazakar bir “fikri çete” var. “Yeni Muhafazakar” diye anılmalarının nedeni, bir önceki kuşak muhafazakarlarının liberal (ABD jargonunda “sol” anlamında) bir geçmişleri olması, bu yeni kadronun ise doğuştan muhafazakar oluşları. Bu fraksiyonun en önemli yayını Weekly Standard'ın yayın yönetmeni Irving Kristol ve yazarlarından ünlü sosyolog Daniel Bell'in “sol” dan “çark” edenlerden olması iyi (!) örneklerden. Oysa bu gün muhafazakarların en güçlü ideologu olarak bilinen Irving'in oğlu William Kristol çekirdekten yetişmiş bir muhafazakar.

Yeni muhafazakarların; “Hristiyan köktendinciliği + neo-liberalizm” sentezi olarak tanımlanabilecek bir ideolojileri var. G.W. Bush'un “Reaksiyoner Dinci” terminolojisi, uluslararası ilişkilere uyarlaması, Irak, İran, K.Kore bunların “terörist müttefiklerini” (?) “Şeytan Eksenini” olarak nitelemesi pratik bir anlam da içeriyor. ABD'nin şeytan kategorisine soktuğu bir ülke veya hareket önce silahtan (?) arındırılmalı, sonra rejimi değiştirilmelidir! Bu kaderden kurtulmanın tek yolu ise ABD'nin müttefiki olmaktır.

Bush yönetimini oluşturan zat-ı muhteremlerin, çoğunlukla petrol, enerji ve silah tekellerinin yönetim kadrolarından devlet yönetimine sıçradıkları ve bunların “artık kadife eldiven çıkarılmalı, (ABD'nin dolayısıyla temsilcisi oldukları tekellerin azalan karlarını yükseltmek için) gerekiyorsa savaş çıkartılmalı, imparatorluk vizyonu açıkça ifade edilmelidir” dedikleri biliniyor. Diğer yandan Bush ekibinde Güney ağırlıklı ABD imalat sanayinin çıkarlarını temsil edenler de ağırlıklı ve bunlar da AB ve Japonya'nın başını çektiği imalat sanayi rekabetinden şikayetçi. Bu bağlamda “tek kutuplu dünya” yani ABD imparatorluğunu en şiddetli arzulayan kesim. Bu açıdan bakıldığında bunların esas hedefi Irak (petrol, enerji) değil, Avrupa ve Japonya.

Tek başına kaldığında önemli sayılamayacak bir askeri varlığa sahip, ABD'ye ekonomik platformda dış gösteren Avrupa'ya karşı hınç, yeni muhafazakar söylemde oldukça belirgin. Bu kesimin elinden düşürmediği ve Robert Kagan'ın yazdığı, *Paradise and Power* (Cennet ve İktidar) kitabında; Amerikalıların Mars'tan, Avrupalıların Venüsten geldikleri, çünkü Amerikalıların "erkeksi, sert, muktedir", Avrupalıların ise "zayıf, feminen, pasif ve nostaljik" varlıklar olduğu söylenir. Bu söyleme göre; ABD, Avrupa ile ortak bir dünya görüşünü paylaşmak bir yana, aynı dünyada bile yaşamamalıdır.

Yukarda (*) ; "Küreselleşme"nin çok bilinmeyen ve ABD'nin arka bahçesinde yeşertilen yanları, özetle ortaya konulmaya çalışıldı. ABD'nin "kafasından geçenleri" netleştiren çoğu bilgi ve fiili durumu bu yazı içine sığdırmak olanağı yok. Ancak bunları bilmek kadar, daha önemli olanı, bizim ne düşünmemiz ve ne yapmamız gerektiğini bilmektir.

"Ne yapmalı" (?) ya karşılık şöyle bir yaklaşım önerilebilir ;

Bakışımızı ulus devlet sınırlarının ötesine uzatmakla birlikte, ulus devlet platformunda küreselleşmeye karşı "mücadele hattı" örmek, küreselleşmeyi durdurucu-geriletici çıkışlar yapmak, küreselleşmenin seçkinci ve anti demokratik piyasa düzenine karşı yaşamı ekonomik, politik, toplumsal tüm kararlardan etkilenenleri bu mücadelenin öznesi yapmak. Parlamento, yerel yönetimler vb. ulus devlet kurumlarını küçümsemeden, bunları, emek ve demokrasi güçlerinin istek ve çıkarları doğrultusunda zorlamak. Enternasyonal mücadeleye katkı için, her şeyden önce, kendi toprağımıza sağlam basabilmek, kendi ülkemizde etkin olmak!..

Ve Yeni Dünya Düzeninin ülkemizde bir türlü vazgeçemediği bir dayatma olarak, yeniden ısıtarak, gündeme taşıdığı NÜKLEER SANTRALLAR'a karşı, bu konuda bir süredir durağanlaşan belleklerimiz, örgütlü gücümüzü yeniden harekete geçirmek!!!

Yaklaşık 35 yıldır değişik gerekçelerle Ülkemizde "olmazsa olmaz" konumuna getirilmeye çalışılan Nükleer Santraller konusunda Şubemiz, Cihan Kayıket arkadaşımızı anma etkinlikleri kapsamında bir Panel düzenledi. 29 Temmuz 2004 tarihinde AST'da yapılan panelimize TAEK ÇNAEM'den Nükleer Reaktör Yüksek Mühendisi, Sayın Gül Göktepe, TAEK

Teknoloji Dairesi eski Başkanı Sayın Ali Tanrıku, EMO Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Kemal Bekir Ulusaler ve Oda'mız yayın kurulu ile çeşitli komisyonlarda yıllardır özveri ile çalışan arkadaşımız Arif Künar panelist olarak katıldılar. Panel Yöneticiliği yaptığım bu etkinliğe, sıcak havadan kaynaklanan olumsuz ortam koşullarına ve panel duyurusunun çeşitli nedenlerle yeteri kadar yapılamamasına karşın, çoğu üyemiz olmak üzere, basın ve değişik disiplinlerden yaklaşık 100 izleyici katıldı. Panelin düzenlenmesinde etkin bir görev alan Odamız YK Yazmanı Olgun Yurt'un yaptığı kısa bir konuşma sonrası Panel Açılış konuşmasını yapmak üzere kürsüye davet ettiği TMMOB Başkanımız Sayın Mehmet Soğancı; Geçmişte, TMMOB'nin karşı söylemlerine rağmen yapılan bir çok "icraatın" yanlış olduğunun "sonradan" anlaşılmasının ülkede yaptığı tahribatlardan söz ederek nükleer santraller konusunda TMMOB'nin görüşlerine dikkat edilmesi gerektiğinin altını çizdi ve TMMOB'nin bundan sonra "biz demiştik" demek istemediğini söyledi. Açılış Konuşmasından sonra Panel Yöneticisi olarak görev aldığım etkinlik panel+forum şeklinde 3,5 saat sürdü ve bu süreçte ilgi hiç eksilmedi. Forumda söz alarak veya panelistlerimize soru yönelterek etkinliğimize renk ve heyecan katan başta ODA'mız Genel Sekreteri sayın Sıtkı Çiğdem'e, Çevre Mühendisleri Odası Başkan Yardımcısı Sayın Yunus Arıkan'a, Şubemiz Örgütlenme Sekreteri sayın Fehmi Dökmetaş'a teşekkür ederiz.

Panelimizin ses kayıtları çözülmüş olup Kitap ve CD olarak yayınlanacak ve katılan katılmayan üyelerimiz, ilgili ve ilgilenen kişi, kurum ve kuruluşların bilgi ve dikkatlerine sunulacaktır.

EMO Ankara Şubemiz; Üyelerimizin ekonomik, demokratik, yaşamsal sorunlarının çözümünü için verdiği güncel ve konuya özgü uğraşlarının yanı sıra Dünyayı, Globalleşmeyi, ABD'yi ve AB'yi, olayları, nedenlerini, sonuçlarını kavramak, algılamak ve siz üyelerimizle paylaşmak gibi bir görevle de karşı karşıya olmanın bilinciyle hareket etmeye, bunlara göre bir "karşı duruş" sergilemeye kararlıdır.

Sevgiyle, Sevinçle ve Dostlukla kalın...

(*) Kaynak: *Küreselleşme Heyulusı, Hayri Kozanoğlu, İthaki Yayınları, 2003*